

Sygn. akt VI U 164/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sąd. Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: **T. S.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.**

z dnia 29 listopada 2013 r., znak:(...)

w sprawie: **T. S.**

przeciwko: **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych**

Oddziałowi w B.

o rentę rodzinną

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu T. S. prawo do renty rodzinnej od dnia (...) r. na stałe ;
- 2) nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonemu T. S. prawa do renty rodzinnej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, na podstawie przepisu art. 68 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 roku nr 153, poz. 1227)

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS ubezpieczony został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy zarobkowej, lecz niezdolność ta powstała po 16 roku życia.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony, który wniósł o przyznanie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, iż aktualny stan jego zdrowia nie pozwala na podjęcie jakiegokolwiek pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. S. urodzony(...) w dniu 16.08. 2013 roku złożył w pozwanym organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu (...)r. ojcu - E. S.. Pozwany organ rentowy poddał go badaniu przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS, którzy w wydanych orzeczeniach uznali ubezpieczonego za osobę całkowicie niezdolną do wykonywania pracy zarobkowej ale stwierdzili, że niezdolność do pracy powstała po 16 roku życia. Ubezpieczony po ukończeniu nauki w szkole ubiegał się o prawo do renty rodzinnej lecz organ rentowy wydał decyzje odmowne, które się uprawomocniły. Ubezpieczony jest uprawniony do renty socjalnej.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania powyższych orzeczeń Sąd powołał biegłych lekarzy sądowych z zakresu następujących specjalności: psychiatry, psychologa i specjalisty medycyny pracy.

Biegli lekarze sądowi w wydanej opinii w dniu 23 stycznia 2012 roku rozpoznali u ubezpieczonego schorzenia:

1. Organiczne zaburzenia nastroju
2. Funkcjonowanie na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim (dolna granica)
3. Mózgowe porażenie dziecięce
4. Stan po operacji stopy końsko-szpotawej w dzieciństwie
5. Przewlekły zespół bólowy kręgosłupa
6. Napięciowe bóle głowy

Biegli wskazali, że badany w szkole podstawowej został zakwalifikowany do kształcenia specjalnego. U badanego występuje deficyt funkcji poznawczych, które są podstawą prawidłowej orientacji w otoczeniu i adaptacji do zmieniających się warunków otoczenia. W badaniu stwierdzono znaczne trudności w rozumieniu sytuacji społecznych i niski zasób pojęć. Występujące u niego objawy miały znaczący wpływ na jego codzienną aktywność i funkcjonowanie w środowisku oraz relacje społeczne. Deficyt funkcji poznawczych oraz zaburzenia współwystępujące spowodowały niepowodzenie w osiągnięciu oczekiwanego poziomu kompetencji społecznych i w znacznym stopniu ograniczają społeczne dostosowanie zawodowe ubezpieczonego.

Biegli podkreślili ponadto, że możliwości w zakresie funkcjonowania badanego w środowisku uwzględnione zostały w orzeczeniu z dnia (...) wydanym przez (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w I.. Badany został zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (na stałe) - z uwzględnieniem, że niepełnosprawność powstała przed 16 rokiem życia. W omawianym orzeczeniu wskazano, iż istnieje konieczność korzystania ze środowiskowego systemu wsparcia w samodzielnej egzystencji.

Biegli wskazali dodatkowo, że ZUS w dniu 23.05.2001 roku potwierdził u badanego następujące rozpoznania: Mózgowe porażenie dziecięce pod postacią upośledzenia umysłowego w stopniu umiarkowanym (II 54) i porażenia n. strzałkowego lewego. Stan po operacji stopy końsko-szpotawej w dzieciństwie. U badanego stwierdzono całkowitą niezdolność do pracy - trwałą, od dnia złożenia wniosku. Uznano wówczas, że częściowa niezdolność do pracy istniała przed 16 rokiem życia, (k-20 AKT ZUS). U badanego od dzieciństwa istniała niepełnosprawność sprzężona (schorzenie upośledzenie umysłowe, neurologiczne, narządu ruchu), która powodowała u ubezpieczonego całkowitą niezdolność do jakiegokolwiek pracy.

W zakresie czynności i zachowań, które są ogólnie przyjęte jako podstawowe aktywności życia codziennego u badanego występuje wykonanie wspomagane, a nawet zależne. Badany nie jest zdolny do samodzielnego funkcjonowania: załatwiania podstawowych spraw urzędowych, wymaga pomocy osób drugich w zakresie sprawowania opieki związanej podawaniem leków i zaspokajaniem potrzeb zdrowotnych.

We wnioskach opinii biegli stwierdzili, że po przeprowadzeniu badania psychiatrycznego i psychologicznego dla celów sądowych oraz konsultacji specjalisty medycyny pracy dokonali odmiennej kwalifikacji w zakresie ustalenia zdolności do zatrudnienia.

Biegli stwierdzili, że stan zdrowia ubezpieczonego powoduje całkowitą niezdolność do jakiejkolwiek pracy zarobkowej – trwale a ta niezdolność powstała przed 16 rokiem życia.

Wobec powyższego biegli nie podzielili orzeczenia wydanego przez komisję lekarską ZUS.

-dowód; opinia biegłych k. 22-24 akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią, pozwany organ rentowy nie wniósł do niej zastrzeżeń.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. Art. 68 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

- 1) do ukończenia 16 lat;
- 2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo
- 3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. (art. 12 w/w ustawy) Oceniając stopień niezdolności do pracy należy, w myśl art. 13 wymienianej ustawy, uwzględnić stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W przedmiotowej sprawie, Sąd uwzględnił wydaną opinią przez biegłych i uznał ją za wyczerpującą, poddającą wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonego w odniesieniu do jego możliwości zawodowych.

Opinia biegłych została szczegółowo uzasadniona, a ponadto wnioski w niej zawarte nie nasuwały wątpliwości, co do ich trafności, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego. Biegli są bowiem doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadały schorzeniom ubezpieczonego. Opinię wydali po zapoznaniu się z wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczonego. Stanowisko swoje fachowo, logicznie i wyczerpująco uzasadnili. Podkreślić należy, iż pozwany organ rentowy nie zgłosił do opinii zastrzeżeń, wobec czego Sąd uznał opinię biegłych sądowych za miarodajną dla aktualnego stanu zdrowia ubezpieczonego.

Zgodnie z treścią przepisu art. 129 ust. 1 w/w ustawy: świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

W tej sytuacji Sąd, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym zwłaszcza opinię biegłych sądowych uznał, że odwołanie powoda zasługuje na uwzględnienie i zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonemu prawo do renty rodzinnej po zmarłym ojcu - E. S. od dnia (...)roku na stałe.

W pkt 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 1 ustawy emerytalno- rentowej FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach niniejszej sprawy nie wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, bowiem dowody zaprezentowane w trakcie postępowania sądowego nie były tożsame z dowodami, którymi dysponował pozwany organ rentowy w trakcie prowadzonego postępowania orzeczniczego. Oznacza to, że przyczyną, dla której ubezpieczony uzyskał prawo do żądanego świadczenia dopiero w następstwie postępowania sądowego były także dowody, do których organ rentowy nie mógł się wcześniej ustosunkować, wobec czego nie wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

SSO Ewa Milczarek